

og samtidig opgav han at blande sig mere i Arbejdet, jeg maatte nu selv om Resten.

Efter mit Syn skulde Farverne være lette og lyse for ikke at komme i Strid med, hvad der kunde tænkes malt oppe i Vægfladerne. Og da man hele Vejen har Frisen lige ind paa Livet, maatte Arbejdet, ogsaa efter min Mening, udføres med en vis Finhed, der tillader at se det paa nært Hold. Ornamentets Form og hele Art var af afgørende Betydning, det maatte ligesom Bygningens være af barok Karakter, have Præg af en vis Bondestilsfordanskning, dog ikke for stærkt. Jeg har intet Forbillede haft for Øje, men er udelukkende gaaet efter eget Syn og Følelse.

Kontorvæggen var den første, der blev gjort færdig, derefter Vinduesvæggen. Jeg havde tænkt mig at anbringe et Fyndord over hver af de mange Sofaer, der har Plads ved Vinduerne, dels fordi jeg synes om saadanne Ord, dels fordi der derved vilde bringes lidt Variation ind i Dekorationen. Da jeg jo imidlertid ikke selv kunde bestemme eller udvælge Ord, der skulde virke saa fremtrædende, opgav jeg det igen, idet jeg frygtede for, at det skulde faa en hemmende Virkning paa Arbejdets Gang at føre denne Sag frem til rette vedkommende. Arkitekten havde desuden fortalt mig om den kranke Skæbne, som et lignende Forslag af ham andetsteds i Bygningen havde haft. Landstingsmand *H. Trier*, med hvem jeg talte om Sagen, kom senere med 4 Fyndord, der havde været tænkt til anden Brug, og foreslog dem anvendt, hvis jeg havde Lyst. De blev anvendt i Vinduesfordybningerne og viser, at saaledes burde det have været hele Vejen. Med Anvendelsen af disse Ord kom der et nyt Element ind, der bevirkede, at der gik Hul paa Bylden.

Af den 268 m lange Frise var det først færdige Parti gaaet fra Dør til Dør og uden om Hjørner og Krinkelkroge, hvorved der af sig selv fremkom Holdepunkter for Øjet, som her modvirker det kedsommelige, der ellers let kunde fremkomme. Men nu var der de meget lange Stykker tilbage, som uden Afbrydelse strækker sig Meter efter Meter hen over Panelet i Hallens Endepartier. Da jeg havde malt et anseligt Stykke deraf og var naaet hen til Folketingets Dør, var